

VÝROČÍ CÍRKVE BRATRSKÉ SE BLÍŽÍ...

Rok 1868 je považován za začátek Svobodné evangelické církve české, což je jeden z pramínek budoucí Církve bratrské. Druhý se objevil přičiněním amerických misionářů roku 1880 v Praze. Vše se zrodilo z duchovního probuzení. Roku 1882 se tyto dva pramínky spojily a vznikla Svobodná církev reformovaná. Po vzniku Československa v roce 1918 přijala jméno Jednota českokobratská a rozšířila působnost i na Slovensko a Podkarpatskou Rus. Přijetím nového jména se Jednota českokobratská přihlásila k duchovnímu dědictví staré Jednoty bratrské. Bylo by možné mnohé co psát o historii Církve bratrské, avšak připomeňme si pro tuto chvíli kázání předsedy Jednoty českokobratské (tak se v tu chvíli jmenovala Církev bratrská), kazatele Beneše k 75. výročí vzniku, tedy z roku 1955.

Přeji inspirativní čtení

Váš Roman Neumann

POŽEHNAL NÁM!

Jubilejní kázání bratra kazatele Bohuslava Beneše, předsedy Rady Jednoty českokobratské k 75. výročí vzniku církve - 4.června 1955

„Oslavovati tě budu, Hospodine, celým srdcem svým, vypravovati budu všechny divné skutky tvé.“ Žalm 9:2

„Požehnaný Bůh a Otec Pána našeho Jezukrista, kterýž požehnal nám všelikým požehnaním duchovním v nebeských věcech v Kristu.“ Efezským 1:3

Jednota českokobratská slaví dnes své 75. narozeniny. Chceme je všichni oslavit ve smyslu slova: *„Ne nám, Hospodine - ne nám, ale jménu svému dej čest.“*

Milí bratři a sestry a vy, naši přátelé, svolali jsme vás, abychom se všichni radovali z divných skutků Božích, které činil s našimi otci ... a které činí s námi. Chceme aspoň v přehledu si něco připomenout z dějin malého stádece Kristova, kterému byla dána jedinečná příležitost a slavná péče Pána Církve.

I. Při narozeninách se počítá samozřejmě s radostným ovzduším a radostnými tóny. Radost chceme prožívat společně a také ji i vyjádřit. Provinili bychom se, kdybychom tóny vděčnosti tlumili. Máme být zač vděční. Už náš text nás k tomu vybízí - POŽEHNAL NÁM - Chceme-li naši minulost nějak příhodně označit, pak nám stačí k tomu tato dvě slova: **požehnal** nám. Přijímali jsme milost za milost. Požehnal nám všelikým požehnaním duchovním. Naše oči viděly skutky Hospodinovy. Už tu nemáme mezi sebou přímé svědky prvních dnů Svobodné reformované církve. Ty první kapitoly jsou už uzavřeny.

Děti těchto prvních členů jsou už stříbrovlasí, pokud tu ještě jsou. Vedení ve sborech mají vnukové prvních členů církve, zatímco další generace už se pomalu ujímá svých úkolů v práci. Na začátek nelze hledět jinak, než s vděčností.

Co mají dělat ti lidé, které Duch svatý probudil ze spánku smrti a zjevil jim velikost spasitelného díla Kristova? Velikost, která se nabízí v milosti a spasení? Co mají dělat, když jsou vedeni Duchem svatým k důslednému životu víry a lásky ... když jsou vedeni k poslušnosti Božího slova? ... Co mají dělat, když jsou vedeni k posvěcenému životu a službě ... co mají dělat, když chtějí krásnou církev, když chtějí uplatnit to, co poznali a prožili?

Jsou příslušníky jiných církví (katolické a evangelické), jejich mateřská církev jim nerozumí, poznávají, že jsou v ní cizinci a nejsou vítáni. Hledají, táží se, modlí se, chtějí Boží pokyn, čekají na Boží odpověď, jak se mají zařídit.

Oč jim nešlo? ... Nešlo jim o novou církev, o novou organizaci, o nové jméno, o nové řády, nýbrž jen o to, aby mohli plnit vůli svého Spasitele, aby žili podle přání a příkazu svého Pána. Šlo jim o to, aby byli získáváni pro cestu spasení noví učedníci Kristovi - noví spasení lidé. Ohlíželi se, jak to učinit, aby byli Božími nástroji pro získání druhých. Čekali, že jim, lidem probuzeným Duchem svatým vlastní církev poskytne možnost takto působit. Nedočkali se. Ti, co vedli církev - neslyšeli. Dveře zavřené! Přišla chvíle, která vyžadovala krok víry. Utvořit samostatnou práci, oddělit se, založit sbor. Považují tento krok víry za zvláštní dar a milost Boží. ... Rozhodli se vážně, modlitebně a správně. Dnes, po odstupu 75 let musíme vděčně povědět: našim otcům požehnal Bůh Otec Pána Ježíše všelikým požehnaním duchovním.

Založení nové církve v tehdy nepřátelském Rakousku nebylo jednoduché. Potíže byly mimořádné. Chtěli vytvořit církev, která nežádá státní uznání, která narazí na tuhý odpor farářů evangelických církví, na fanatické nepřátelství katolické církve, která byla sprážena s rakouskou mocí, policií. V čem se tedy projevilo ono Boží požehnaní v církvi, která vznikla z nejhlubší potřeby žít takový život, který by se Bohu líbil, tento život z Boha pěstovat v takovém

sboru, kde se koná kázeň, kde lidé chtějí žít v bázni a kázni Boží a kde chtějí vydávat svědectví o spasitelné milosti Pána Ježíše, ke které chtějí zvat i druhé lidi?

Především v tom, že se Pán Církve přiznával ke dnům malých začátků, kterých se oni nebáli. Dále v tom, že potvrzoval službu Slovem Božím viditelně. Totéž se dá říci potom i o počátcích služby v prvním i dalších sborech. Kazatelé i členové nemluvili jen zbožné řeči, ale ukázalo se, že nesou a předávají evangelium v moci Ducha svatého, takže přibývalo těch, co prožili a přijali spasení Boží. Kvas evangelia působil rychle a spolehlivě. Požehnání bylo v tom, že když přišel oheň pronásledování, a když k tomu přibýly i žaláře, že tím více rostla touha oslavit Pána věností, vytrvalostí a věřící nedali se od víry a služby odradit. Požehnal nám ...

II. V rámci tohoto slova je třeba položit otázku: Žehná nám dosud? Žijeme a pracujeme tak, aby nám Pán Církve mohl žehnat i nadále? Za 75 let jsme prodělali mnoho změn a není jim konec. Pokračují. Přerod a změny se dějí uvnitř ustavičně. A jde o to, zda proděláváme změnu ke svému prospěchu, či ke své škodě. Naši přátelé, kteří nás mají upřímně rádi a dívají se na nás zvenčí, nám říkají, že dnešní Jednota českobratrská už zdaleka není taková, jako bývala kdysi ve svých začátcích. Že přemnoho slevila.

To je onen stín první, který nás při našich narozeninách velice pokořuje. Naše vyznání víry je přesně stejné a takové, jako měli otcové. Nic jsme na něm neměnili, neškrtali. Věřoučně, dogmaticky, theologicky máme a držíme k linii svých otců, ale praxe je už v mnohém jiná. Říkává se, že je to problém dalších generací. A že jev tom určitá zákonitost. Bojím se tak lacino všechno vysvětlit. Vidím, že příčiny jsou hlubší. Ta první generace - průkopníků byla vyznavačská, zápasící, strhující druhé první láskou, opravdovostí, obětavostí, věností a nadšením. Ve druhé generaci už plamen nadšení tolik neplápolal, ubývalo úsilí udržet to, co bylo při otcích. Zatímco generace vnuků jakoby už ani nevěděla v čem a o čem bylo jádro zápasů a mnohých věcí, které byly otcům tak drahé a vzácné a svaté. S lecčím si už ani neví rady. Nedostává se jim toho ducha, který formoval srdce jejich, aby pak mohli formovat ducha a srdce svých sborů. A tak se blížíme k okamžikům, kdy nám budou kladeny otázky: Zdalipak Jednota českobratrská má ještě důvod své existence, když se téměř neliší od ostatních sesterských církví?

Nemůžeme nepřiznat, že jsme povážlivě polevili v přijímání nároků na nové členy, porušili jsme ve své sborové kázni, v požadavcích na posvěcený život členů. V této oblasti se jeví největší rozdíl mezi tím, co bylo dříve a co je nyní. Otevřeli jsme dvěře sborů leckde i těm, kteří nevědí, co je život proměněný milostí Ježíše Krista a jeho spasitelnou mocí. Pověření bratři starší jako

strážcové církve nebděli anebo vědomě přivřeli oči. Důsledek? Zvládnění života, ztráta žhavého zájmu o misijní činnost sboru, o získávání druhých pro Krista. Spokojeně si žijeme svým životem a nenalézáme síly a odvahy být lidem zvláštním, odděleným od světa v tom nejryzejším novozákonním smyslu slova. V hluboké pokoře přiznáváme a vyznáváme, že duchovní stav Jednoty českobratrské nepovažujeme za uspokojivý. Víme i o příkladech radostných a vzácných, ale víme, že jsme se v mnohém vzdálili ideálům otců, že se dostalo mnoho nečistoty do svatyně Boží. Otcové pracovali za nesmírných obětí, my jsme do jejich práce vešli, ale nerozmnožili jsme ji tak, jak by rozmnožena být mohla a měla, kdybychom byli věrní, živí, horliví, poslušní do všech důsledků. Zde je tedy odpověď na otázku, zda žijeme tak, aby nám Pán Bůh mohl žehnat i nyní. Ano, žehná Pán Bůh jednotlivcům, kteří žijí v pokoře, živé víře, poslušnosti Božího Slova, příkazů Krista - tam žehná dosud. Ale kde není ducha pokání, je požehnání zastaveno.

III. Ještě další otázku položím: Jaké má tedy Jednota českobratrská vyhlídky do budoucna? Jaké má perspektivy budoucnost?

Nebudu se pokoušet o futuristické prorocké vize, prognostické výroky. Řeknu, co vidím z Písma svatého. Jsem přesvědčen, že máme vyhlídky velmi příznivé, radostné i požehnané jen za předpokladu, že prožijeme jako jednotlivci i jako církve nové, duchovní obživení z Ducha svatého. Musíme slyšet to, co znělo naléhavě k asijským sborům: „... rozhorli se ... a číň pokání ...“.

Lidu Staré smlouvy znělo nejednou v různých situacích: „navraťte se už k Hospodinu“. To je cesta i pro nás, když se ptáme, jaké máme vyhlídky. Že tomu nepřeje doba a poměry? Nedejte se mýlit falešnými odhady. Obživení církve v dějinách vždy bylo velikým svědectvím moci Boží. Věřme v ní. Zůstaneme-li při své dosavadní praxi, podaří se nám udržet stav, aby tak nenastal nápadný pokles ... ale budeme žít ve vědomí, že nemáme to, co máme mít, že jsme ztratili svoji solivost. Smíříme se se službou údržbářskou, že nejsme svědky, ale jen církevní údržbáři. Podmínky požehnání známe ... je tedy věcí nás všech, věcí kazatelů, bratří starších i členů, jak budeme o Boží požehnaní stát, jak ho budeme hledat a jak o něho budeme zápasit.

IV . Poslední otázka zní: „K čemu nás naše jubileum zavazuje?“ Udržet to, co máme by bylo málo. Chtějme víc. Chceme víc - když ne všichni, aspoň jedinci, aspoň dva nebo tři, aspoň kroužek modlitebníků ve sboru nebo na stanicích.

Chceme se rozhojnit v milosti a známosti Pána Ježíše, chceme se rozhojnit ve svědeckém životě, ve službě, v posvěcení, ve vlivu na své okolí. Nechceme být konzervárnou, která zachytí a bude zpracovávat plody našich předchůdců a průkopníků. Chceme žít v plnosti života víry, chceme získávat nové

zkušenosti v osobním životě s naším Pánem, chceme nové zmocnění k pravdivému životu, chceme víc, než dosud. ...

CHCEME!!! CHCEME!!! CHCEME!!! ...Ale k tomu chtění je třeba něco učinit. Z Bible víme, že od chtění ke skutečnému činění bývá někdy daleká cesta. Od tohoto chtění může dojít ke skutku tehdy, když nám Bůh vloží do srdce, že máme obnovit smlouvu s Ním a tak se mu nově zasvětit. Tak může dojít k no ve kapitole jednotlivců i církve, i sborů. Nová kapitola začíná, když nastoupíme cestu pokání za náš nepravdivý a nesvatý život, když půjdeme opravdu do sebe a navrátíme se k Hospodinu.

Věřím, že Pán Bůh má pro Jednotu českobratrskou ještě místo v národě i práci. Věřím, že budeme smět přijmout velikém a nové požehnání a skrze něho budeme požehnáním pro druhé.

Požehnání přijde, splníme-li podmínky: prosit, čekat, činit pokání, věřit. Protože existuje Boží smilování nad těmi, kteří očekávají zavlažení z nebe.

Pane Ježíši, děkujeme, že jsi požehnal duchovním požehnáním našim otcům. Prosíme, abys nám dal milost sebepoznání, pokání, návratu. Dej nám milost k novému zasvěcení se Tobě. Prosíme, dílo své uprostřed nás zachovej. AMEN

Zdroj: Čtení o naší Církvi bratrské ke 130. výročí jejího vzniku, str. 97-101

PODUJATIA POČAS TÝŽDŇA

Vždy je to upresnené v aktuálnom nedeľníku a na webe cblv.sk na stránke kalendár (menu / čo robíme / kalendár)

Florbál	nedeľa	Gymnázium sv.Vincenta	15:00
Fusion	štvrtok	MC Kontakt	17:30
Studnička	piatok	Jedáleň	16:00
Gospelový spevokol	piatok	Jedáleň	19:00
Mladší dorastenecký klub	piatok	Mládežnícka miestnosť	17:45
SPOT	sobota	MC Kontakt	18:00
Mládež	sobota	MC Kontakt	19:00
BOARD GAMES - klub spoločenských hier	7.12.	MC Kontakt	19:00
Športy		Gymnázium sv.Vincenta	19:30
SAME klub	8.12.	MC Kontakt	15:00
Stretnutia skupiniek prebiehajú každú druhú stredu.			19:00

STRETNUTIA V STREDU

	Levice 19:00	Horná Seč 18:00	Dolná Seč 18:00	M. Ludany 18:00
4.12.	J. Verčimák	Senior Garden	R. Neumann	
11.12.	Spoločné skupinky	B. Zomborský		J. Pokoraczky
18.12.	J. Tomašovský	Senior Garden	J. Verčimák	

PORADA STARŠOVSTVA

10.12. utorok 18:00

HOSTITELIA

1.12.	Alena Greksová Helena Machajdíkova	22.12.	Alžbeta Hurajová Viera Galková
8.12.	Miriám Guťanová Mária Bálintová	25.12.	Emília Machajdíkova Anna Markušová
15.12.	Eva Márfoldiová Valéria Potocká	29.12.	Alžbeta Kušnieriková Tatiana Moravská

BLAHOŽELÁME K NARODENINÁM

Zuzana Sudická, Dolná Seč, (95); Bohuslav Fazekaš, Levice, (62);
Csehová Zlatica, Levice (61); Zuzana Adamiová, Horná Seč, (67);
Miroslav Markuš, Levice, (65); Dušan Suchánsky, Levice, (64); Alžbeta
Pokoraczká, Levice (74);

BLAHOŽELANIE K SOBÁŠU

Radovan Mikula a Zdenka Mikulová rod. Marföldiová (16.11.)

EVANGELIKÁLNÍ FÓRUM – PRAHA

Termín: 11.-13.2.2020 Téma: Víra v rozdelené spoločnosti

Rečník: Miroslav Volf, Info: www.evangelikalniforum.cz

CELOSLOVENSKÝ POBYT SENIOROV

Termín: 21.6.-28.6.2020; Miesto: Hotel Plejsy pri Krompachoch;

Cena: 200 Eur (8 dní/7 nocí s plnou penziou a wellness)

Záloha: 100 Eur/osoba do 28.2.2020,

Kontakt: Dušan Kintler, t.č.: 0910 453 823, kintler.dusan@gmail.com

LETNÉ AKCIE 2020

21.–28. jún Celosl. pobyt seniorov – Hotel Plejsy, Krompachy

5.–11. júl Celoslovenský tábor MDK – Kráľová Lehota

15.–22. august Letokruhy – Škutovky, okr. Ružomberok

Aktuálne termíny akcií sú v kalendári na webe cblv.sk.

KONTAKTY

Internetová stránka zboru: www.cblv.sk

Kancelária zboru	S.Chalupku 7	☎ 633 2520, levice@cb.sk
-------------------------	--------------	--

Kazateľ: Roman Neumann		☎ 633 2524
-------------------------------	--	------------

		roman.neumann@cb.sk
--	--	--

Kazateľ pre MDK a mládež: Ján Verčímák		☎ 0905 629 663
---	--	----------------

Pastoračný poradca: Zdeňka Neumannová		☎ 0950 536 265
--	--	----------------

Domovníčka: Oľga Moravská		☎ 633 2521; 0905 138 211
----------------------------------	--	--------------------------

Uzávierka čísla: Vždy v stredu pred poslednou nedeľou v mesiaci.

Infolist je určený LEN pre vnútorné potreby CB.

NEDELNÉ BOHOSLUŽBY

1.12.	9:30	SÉRIA: POSTAVY ADVENTU	1. Adventná nedeľa My ľudia * Lukáš 2:10 Káže: Roman Neumann
8.12.	9:30		2. Adventná nedeľa Zachariáš * Lukáš 1:5-25 Káže: Ján Verčimák <i>BUDE VYSLUHOVANÁ VEČERA PÁNOVA</i>
	17:30		<i>ČLENSKÉ ZHROMAŽDENIE</i>
15.12.	9:30		3. Adventná nedeľa Alžbeta * Lukáš 1:39-66 Káže: Jaroslav Tomašovský <i>BOHOSLUŽBA S VYSTÚPENÍM DETÍ Z BESIEDKY</i>
22.12.	9:30		4. Adventná nedeľa Simeon a Anna * Lukáš 2:21-38 Káže: Roman Neumann
25.12.	9:30		1. sviatok vianočný Ježišove dve mená * Matúš 1:21 a 23 Káže: Roman Neumann
	18:00		<i>ZRODILA SA LÁSKA – večer piesní a slova</i>
29.12.	9:30		Káže: Ján Verčimák
31.12.	18:00		Silvestrovské zhromaždenie
1.1.	9:30		Modlitebné stretnutie

VIANOČNÝ PROGRAM PRE DETI A UČITEĽOV NB

15.12. nedeľa Spoločný obed a program do 13:30

ZIMNÝ KONCERT FUSION

15.12. nedeľa 18:00 Modlitebňa CB Levice